

volutati repugnet: si autem potest voluntate getare uel ei repugre quod iverat. Et iohannes Augustinus dicit super henricum ad latram quod angelus pfecte bene esse non posset in primo statu an confirmationem vel lapsum cum non esset pscum sibi euenter. Regriffus in. ad pfectam et veram beatitudinem ut aliquis certus sit de sue beatitudinis perpetuitate: alioquin voluntas non getaretur. sicut etiam cum perpetuitas damnationis pertinet ad penam damnatorum: non vere habent rationes penae nisi voluntati repugneret. quod enim non posset si perpetuitate sue damnationis iveraret. et iohannes ad distinctionem misericordie damnatorum pertinet ut ipsi sciant quod nullo modo possunt damnationez evaderet et ad beatitudinem pervenire. Unde de Job. 15: Non credit quod reuerti possit de tenebris ad lucem vestrum quod non potest apprehendere beatitudinem ut bonum possibile: sicut nec bene ut bonum futurum. et iohannes neque in beatibus neque in damnationis est spes. sed viae tristis sunt in vita: ista siue in purgatorio potest esse: quia utroque apprehendetur beatitudinem ut futurum possibile. Ad primum ergo dicendum. quod sic Gregorius dicit. 33° moralium. Et de diacono fui membra eius quod spes annulabatur. Quel si intelligatur de ipso diabolo potest referri ad spem qua sperat se de scis victoriā obtinere: secundum illud quod est pro misericordia iordanis iuuat in os eius. Hoc autem non est spes de quod loquuntur.

Ad secundum dicendum quod sic Augustinus dicit in encyclopediam. fides est et malorum regnum et bonorum et posteritatum et presentium et futurorum: et suorum et alienarum. sed spes non est nisi regnum bonorum futurorum ad se pertinet. et iohannes magister potest esse fides informis in damnatione quam spes. quia bona domina non sunt eis futura possibilia: sed sunt eis absentia. Ad tertium vero de defectu spei in damnatione non variat de merito: sicut nec euacuatio spei in beatibus auget meritum. sed utrumque contingit proprie mutationem status.

Ad quartum sic procedit. Videlicet quod spes viatorum non habeat certitudinem. Spes. non est in voluntate sicut in subiecto. sed certitudo non patet ad voluntatem sed ad intellectum. quod spes non habet certitudinem. **P.** Spes ex gratia et meritis puenit ut secundum dominum est. sed in hac vita scire et certitudinem non possumus quod gram habemus ut secundum dictum est. quod spes viatorum non habet certitudinem. **P.** Certitudo enim non potest de eo quod potest deficere. sed multi viatores habentes spem deficiunt a prosecutione beatitudinis. quod spes viatorum non habet certitudinem. **S**ed hoc est quod spes est certa expectatio future beatitudinis sicut in gratia dicitur. 26

dis. etiam similes. quod potest accipi ex hoc quod dicitur. 2 ad Thymos. p. Hoc cui credidi. et certus sum quod potes est depositum meum habere. **P.** dicitur quod certitudo iuuenit in aliquo dupliciter. Essentialiter et participative. Essentialiter quando iuuenit in vi cognitione. Participative autem in eo quod a vi cognitione mouetur infallibiliter ad finem suum. sed quod modum dicitur quod non est certitudinaliter opus tanquam mota ab intellectu divino certitudinaliter mouente uniusquaque ad suum finem. **E**t per hunc etiam modum virtutes morales certius arte dicuntur operari iustitiam per modum naturae mouent a ratione ad suos actus. et sic etiam spes certitudinaliter redit in suum finem quod principia certitudinis et fidei quae in vi cognitione. Unde per ratio ad finem. **A**d secundum dicendum quod spes non innititur principaliter gratiae iam in hite sed digne operatione et misericordie: quod etiam gratiam non habet ea sequitur potest ut sic ad vitam eternam perveniat. operatione autem dei et misericordie certus est quoniam fidei habet. **A**d tertium dicendum quod habet alios habentes spem deficiant a prosecutione beatitudinis contingit ex defectu liberi arbitrii ponentis obstatulum peccati: non autem ex defectu digne operatione vel misericordie cui spes innititur. unde hoc non praedicat certitudini spes.

Einde consilium

derandum est de dono timori. Et circa haec quartum duodecimum. p. Ut deus debeat timeri. 2° de divisione timoris in timorem filiale: initialis: suile. et mundanum. 3° utrum timor mundanus sit malus. 4° utrum timor mundanus sit bonus. 5° utrum sit idem in subiecto cum filiali. 6° utrum adueniente caritate excludatur timor mundanus. 7° utrum timor sit initium sapientiae. 8° utrum timor initialis sit idem in subiecto cum timore filiali. 9° utrum timor sit donum spiritus sancti. 10° utrum crescat crescere caritate. 11° utrum manet in patria. 12° quod reverendus est in beatitudine bonorum et fructibus.

Ad primus sic procedit. Videlicet quod de timeri non possit. Obiectum non est malum futurum ut subiectum est. sed deus est expers omnis mali: cum sit ipsa bonitas. quod de timeri non potest. **P.** Timor spei opponitur. sed spem habemus de deo. quod non possumus et sic est timer. **P.** Sic plus dicitur in rethorice. illa tunemus quod nobis mala puenit. sed mala non puenit nobis a deo: sed ex nobisipsis. sed illud. **O**see. 13° Perditio tua ex te iste ex me auxiliu

tm̄. ḡ de' timori nō debet. **H**z̄ ē qđ d̄
Jere. x°. Quis nō timebit te o rex gentiū. **E**t
Malach. p. Si ego dñs: vbi timor meus.
R̄ dicēdū q̄ sic spes h̄z duplex obm̄: q̄rū vnū
ē ipsū bonum futurū cui' adeptōe; q̄ expēc-
tāt: aliud āt ē auxiliū alicui' p̄ quez expectat
se adipisci qđ sperat. ita etiā t̄ timor duplex
obm̄ habere pōt: q̄rū vnū ē ipsū malū qđ hō
refugit aliud autēz ē illud a q̄ malū puenire
pōt. p̄ ḡ mō deus q̄ ē ipsa bonitas obm̄ timori
ē nō pōt: h̄z 2° mō pōt eē obm̄ timoris içptū
s. ab ipso uel per cōparationē ad ipsū nob̄ pōt
aliqđ malū imin̄. ab ipo qđē pōt nob̄ iminē
malū pene qđ nō ē simplicē malū h̄z fm̄ qđ:
bonū aut̄ simplicē. **C**ū. n. bonū dicāt in ordi-
ne ad finez: malū āt importat hui' o:dis pri-
uationē. illud est malū simplicē qđ excludit
ordinē a fine vltimo qđ est malū culpe. malū
aut̄ pene ē qđē malū inçptū p̄uat aliqđ p̄ticu-
lare bonū: ē t̄i bonū simplicē inçptū depen-
det ab ordine finis vltimi. p̄ cōparationē aut̄ ad
deū pōt nobis malū pene p̄ucrire si ab eo se
penur. t̄ p̄ h̄c modū de' pōt t̄ debet timeri
Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ rō illa pcedit fm̄ q̄
malū qđ hō refugit est timori obm̄. **A**d se-
cūdū dicēdū q̄ in deo ē cōsiderare t̄ iusticiaz
fm̄ quā peccātes punit t̄ iūam fm̄ quā nos
liberat. fm̄ ḡ cōsiderationē ipsū iusticie insur-
git in nob̄ timor: fm̄ aut̄ cōsiderationē ipsius
mīle surgit in nob̄ spes. t̄ ita fm̄ dīslas rōnes
deus ē obm̄ spei t̄ timoris. **A**d t̄riū dicē-
dū q̄ malū culpe nō ē a deo sicut ab actore:
h̄z ē a nob̄ spes inçptum a deo recedim̄. ma-
lū aut̄ pene ē qđē a deo actore içptū h̄z ratio-
nē boni: p̄ut. s. ē iustū fm̄ q̄ iuste nob̄ pena ī
fliḡit: h̄z p̄mordialis ex merito nr̄i p̄t̄ con-
tingit: fm̄ quē modū d̄ **H**āj. p. q̄ de' mor-
te nō fecit: h̄z imp̄ manib̄ t̄ v̄bis accesierūt
illam.

Ad secunduz sic pro-
cedit. **V**idef q̄ scōuenieſ diuidas timor i fi-
lialē: iūiale: fūile: t̄ mūdanū. **D**amas. n. in 2°
li° ponit sex spēs timoris. s. segnitie: erubescē-
tiā t̄ alia de qb̄'s dictuz ē: q̄ in hac diuīsione
nō tangūt. ḡ videt q̄ h̄z diuīsio timori sit in
cōueniens. **P**. Quilibet hōz timorū ul̄ est
bonū uel malū. h̄z aliqđ ē timor. s. nālis q̄ neq̄
bonū ē moralis cū sit i demoniib̄: scđm illud
Jac. 2°. **D**emones creditūt t̄ tremiscūt. neq̄
etiā ē malū cū sit i xp̄o: scđm illud **M**ar. 14°.

Cepit Jhs pauere t̄ tedere. q̄ timor ī suffi-
ciet diuidit fm̄ p̄dicta. **P**. Alia ē habitu-
do filiū ad patrē. t̄ vxori ad virū. t̄ fui ad do-
minū. h̄z timor filialis q̄ est filiū i cōpatiōe ad
p̄ez distinguis a timore fūili q̄ ē fui p̄ cōpati-
onē ad dominū. ḡ etiā timor cast' q̄ v̄r eē vxori
p̄ cōpatiōe ad virū debet distingui ab oibus
istis timoribus. **P**. Sic timor seruīlis ti-
met penā: ita timor initialis t̄ mūdanū. n̄ ḡ
debuerūt ad iūicē distingui isti timores.
P. Sic cōcupia ē boni: ita etiā timor ē mali
h̄z alia ē cōcupiscentia oculoz q̄ gs cōcupis-
cit bōa mūdi: alia ē cōcupia carnis q̄ gs cōcupis-
cit delectatiōz. p̄paz. ḡ etiā ali' ē timor mū-
danū q̄ gs timet amittē bona extīora. t̄ ali'
ē timor hūan' q̄ gs tunz. p̄pē psōe dīrimētū.
Hz̄ ē auctoritas mḡri. 34. dis. c̄ty libri
mīaz. **R**̄ dicēdū q̄ d̄ timore nūc agim̄
fm̄ q̄ p̄ ipm̄ aliqđ mō ad deū cōuertimur uel
ab eo cōuertimur. **C**ū. n. obm̄ timoris sit ma-
lū q̄nq̄ hō p̄pē mala q̄ timet a deo recedit.
t̄ iste dīcīs timor hūan' ul̄ mūdan'. q̄nq̄ āt
hō p̄pē mala q̄ timet ad deū cōuertit t̄ ei in-
heret. qđ qđē maū ē duplex. s. malū pene
t̄ malū culpe. **S**i ḡ alīgs couertat ad deuz
t̄ ei ihereat. p̄t̄ timore pene erit timor fūilis.
si āt p̄t̄ timore culpe erit timor filialis.
nā filioz ē timē offēsa p̄ris. si āt p̄pē v̄trūqz
est timor initialis q̄ ē medi' int v̄trūqz ti-
more. **V**tr̄ āt malū culpe possit timeri s. h̄z
ē cū de passione timori agere. **A**d pri-
mū ḡ d̄ **D**amas. diuidit timorē fm̄ q̄ ē
passio aie. h̄z āt diuīsio timori attēdit i ordi-
ne ad deū ut dictū ē. **A**d secūdū dicēdū
q̄ bonū morale p̄cipue cōsistit i auersiōe ad
deū. malū āt morale i auersiōe a deo. t̄ ideo
oēs p̄dicti timores morales ul̄ ip̄orāt ma-
lū morale ul̄ bonū. h̄z timor nālis p̄supponit
bono t̄ malo morali. t̄ iō nō cōnumerat int̄
istos timores. **A**d t̄riū dicēdū q̄ hitudo
fūili ad dīm̄ ē p̄tātē dīm̄ fūili sibi subyciēt̄
h̄z hitudo filiū ad p̄ez uel vxoris ad virū est
ez̄ p̄fectu filiū se subdētis p̄t̄ ul̄ vxori se
cōiūgētis viro v̄nione amoris. vii timor fili-
alis t̄ cast' ad idē p̄t̄. q̄a p̄ caritatē amo-
rē de' p̄t̄ efficit fm̄ illō. **R**o. 8°. **A**ccepist̄
sp̄m̄ adoptiōis filioz i q̄ clamamus abba p̄t̄
t̄ fm̄ eādē caritatē diciēt etiā sp̄sus n̄ fm̄
illud. 2. ad Cor. xi°. **D**espōndi vos enī viro
v̄ginē castaz exhibē xp̄o. timor āt fūili ad
aliud p̄t̄. q̄a cāitātē i sui rōne nō i cludit

Ad q̄tū dicēdū q̄ pdicti tres timores
respiciunt penā s̄z diuersimode. nā timor mū
dan⁹ siue huius⁹ respicit penā a deo auerte
te quā q̄iqz ūmici dei iſfigūt ul̄ cōminat̄. s̄z
timor fuiſis t̄ initialē respiciunt penā p̄ quam
hoīes attrahunt ad deū dñit⁹ iſlicitā ul̄ con
minat̄: quā qdē penā p̄ncipaliē timor fuiſ
respicit: timor autē initialis sc̄dario. **A**d
q̄tū dicēdū q̄ eadē rōne bō a deo auertit̄
pp̄t timorē amittēdi bona mūdana. t̄ pp̄t
timorē amittēdi icolumitatē pp̄ri corpori
ga bona extiora ad corp⁹ p̄tinet. t̄ iō vterqz
timor h̄ p̄ eodē ɔputat: q̄uis mala q̄ timet̄
sint diuersa: sic t̄ bona q̄ ɔcupiscit̄. ex q̄ qdē
d̄ficitate p̄uenit d̄ficitas p̄cōr̄ s̄ in sp̄z: qb⁹
t̄i oībus cōe ē a deo abducere.

Ad tertium sic pro

cedis. Vide si timor mūdan? nō sp sit malus. Ad timore. n. hūanū sp ḡtīnē videt q̄ hoīes reueremur. s̄z qdā vītpāt de b̄ q̄ hoīines n̄ reuerent: ut p̄z Luce. 18. de illo in dice liq̄ q̄ nec deū timebat nec hoīes reuerebas. ḡ v̄ q̄ timor mūdan? nō sp sit mal?

Sed timorē mūdanū vidēt p̄tinē pene q̄ p̄tātes seculares iſfigūſ. s̄z p̄ huius nōi penas puocamur ad bñ agēdū : fm illud 'Ro.iz^o' Vis nō timē ptātē: bonū fac. z habeb laudē ex illa. q̄ timor mūdanⁿ nō sp̄ ē mal^o. **T**P. Illud qđ iest nob̄ nāliē nō videt eē maluz; eo q̄ nālia sūt nob̄ a deo. s̄z nāle ē hoī ut t̄ meat pp̄z corpis detrimētū z amissionem bonoz tpaliū qb̄ p̄nis vita sustētaſ. q̄ videſ q̄ timor mūdanⁿ nō sḡ sit mal^o. **E**s̄z est qđ dñs dīc 'Math. x.' Nolite timē eos qui corp^o occidūt. ubi timor mūdanⁿ phibef- nibil āt dīnir^o phibef nisi malū. q̄ timor mū- danⁿ ē mal^o. **R**o dicēdū q̄ siē ex: s̄z dicitis p̄z: act^o morales z hīt ex obiectis nomē et spēm bñt. pp̄z aut̄ obm appetitiui mot^o ē bonū finale. z iō a. p̄po fine oīs mot^o appe- titiu^o z specificat^o z noiaſ. **S**i qs. n. cupidi- tate noiaret amorē laboris: q̄a pp̄e cupidita- tē hoies laborūt: n̄ recte noiaret. nō n. cupi- di laborē q̄rūt siē finē: s̄z siē id qđ ē ad finem sicut finē āt q̄rūt diuinitas. vñ cupiditas rec- te noiaſ desideriū ul^o amor diuinitaz qđ est malū. z p̄ hīc modū amor mūdanⁿ p̄p̄e dī q̄ aligs mūdo inītū tanq̄ fini. z sic amor mū- danⁿ sḡ ē mal^o. timor aut̄ ex amore nascit^o: illud. n. timet hō amitē qđ amat: ut patrō

Aug., i. l. 83. q̄nū. ⁊ iō timor mūdan⁹ ē qui
pcedit ab amore mūdano tāq̄ a mala radis-
ce. ⁊ pp̄t b̄ ipē timor mūdan⁹ sp̄ ē malus.

Ad p̄mū ḡ dicēdum q̄ aligs p̄t reuereri
hoies duplicit̄. **U**no° inq̄st̄ ē in eis aliqd̄
dīnū:puta bonū grē uel vtutis uel saltē nāl
dei imaginis. ⁊ h̄ mō vitupan̄ q̄ hoies non
reuerēt̄. **A**lio° p̄t algs hoies reuereri içq̄tū
deo cōtrariātur. ⁊ sic laudat̄ q̄ hoies nō re
uerēt̄: s̄m illud Ecl. 48°: de Heliā ul̄ d̄ Ve
liseo. **I**n diebus suis nō ptimuit p̄ncipē.

Ad secūdū dicēdū q̄ p̄tates seculares q̄ i
ferūt penas ad retrahēdū a pctō : b̄ sūt dei
ministri : fm illud R.o.15. **D**inister.n.dei
ē vīdex i irā ei q̄ malū agit. ⁊ fm b̄ timē p̄tā
tē secularē nō p̄tinet ad timorē mūdanum:
s̄z ad timorē fūlē ut initialē. **A**d triū dō
q̄ nālē b̄ ēḡ hō refugiat p̄p̄y corporis detri
mentū ⁊ dāna t̄paliū rep. s̄z q̄ hō p̄p̄t ista
recedat a iusticiā ē ū rōnē nālē. vii p̄bs dīc
ē ū^o ethicor. q̄ qdā sūt. i. pctō opa ad que
nullo timore aligs debet cogi: q̄a pei' ē hui'
mōi pctā cōmittere q̄ penas q̄scūq̄ pati.

Ad quartum sic pro

cedis. Vides quod timor servilis non sit bonus. Quia cuius est visus est malum ipsum quicquid malum est; visus timoris futilis est malum: quia sic glo. dic. Ro. 8. Qui timore aliquid facit. et si bonum sit quod facit: non tamen bene facit. et timor servilis non est bonus.

P. Illud qđ ex radice pcti oris nē benū.
Et timor seruilis oris ex radice pcti : ga sup
illđ Job.5. Quare nō i vultu mortu⁹ sū: dic
Greg. Cū et pcto p̄is pena metuit : et amī
ca et ānēxa dei facies nō amat : timor ex tis

P. Hic amoris caritatis opponitur amor mercenarii: ita timori casto viri oppositi timor
futilis amoris mercenarii sed est malum et timor

Si. q̄ amō mercēnari⁹ sp̄ ē mal⁹. ḡ t timor
seruil. ¶ S35. Nullū malū ē a spū scō. Sz ti
mor seruiliſ est a spū scō. ga sup illud Ro.8.
Nō accepistiſ ſpī ſeruitur t̄c. dīc glo. Un⁹
ſpūs ē q̄ facit duos timores. f. ſeruile t̄ caſtū
ḡ timor ſeruiliſ nō ē mal⁹. ¶ R⁹ dicēdū q̄
timor ſeruile ex pte ſeruilitatis bz q̄ fit mal⁹
ſeruit⁹. n. libertati oponiſ. vñ cū liber sit qui
cā ſui est ut dī in pmo metaph. ſeruus ē q̄
n̄ cā ſui opat̄. Sz q̄ſi ab extriseco mot⁹. q̄cūq̄
aut̄ ex amore aliqd facit q̄ſi ex ſeipſo opatur
ga ex pp̄a iclinatiōe mouef ad opādu. t̄ iō
rōne ſeruilitatis ē q̄ alioſ et amore opeſ

sic q̄ timor seruillis inq̄stū seruile est: caritatē
strariaſ. si q̄ seruilitas eērō rōne timorſ ser-
uiliſ oporterer q̄ timor ſuiliſ ſimpliciſ ēēt
mal⁹: ſicut adulteriū ſimpliciſ ēēt malū. q̄ id
ex q̄ ē ſtriaſ caitati. t̄ p̄inet ad adulth⁹ ſpēm
ſz p̄dicta ſeruilitas nō p̄tinç ad ſpēm timorſ
ſeruiliſ: ſicut nec iſormitas ad ſpēm fidei in
iſormis. ſpēs. n. moral̄ h̄bitus ul̄ actus ex obo-
accipif. Ob: n aut̄ timor ſuiliſ ē pena cui ac-
cidit q̄ bonū cui strariaſ pēa: amet tāq̄ ſi
nis ultim⁹. t̄ p̄sequens pena timeat tanq̄
principale malū: quod n̄ ſtrigat i nō habēte
caritatē: uel q̄ ordineſ i deū ſicut i finē. t̄
p̄sequēs pena n̄ timeat tāq̄ p̄cipiale ma-
lii q̄ ſtrigat i h̄bitate caritatē. nō. n. tollit ſpēſ
habit⁹ p̄ h̄p̄ el̄ obiectū l̄ finis ordiaſ ad ul-
teriorē finē. t̄ iō timor ſeruile fm̄ ſuā ſubſta-
tiā bon⁹ ē: ſed ſuilitas ei⁹ ē mala. Ad pri-
mū q̄ dicēdū q̄ verbū illud Hugl. intelligē-
dū ſt̄ de eo q̄ facit aliqd timore ſuiliſ: iq̄ſtū
ē ſuiliſ: ut s. nō amet iuſticiā: ſz ſolū pena t̄ e-
at. Ad ſecondū dicēdū q̄ timor ſeruiliſ
ſcōm ſuū ſubiectū nō oris ex timore. ſed ei⁹
ſeruilitas ex timore naſcīſ: inq̄ſtū. ſ. hō affe-
ctū ſuū n̄ vult ſubycere iugo iuſticie p̄ amo-
re. Ad tertii dicēdū q̄ amor mercenari⁹
dicit q̄ deū diligit ppter bona t̄ ep̄ozalia: qđ
fm̄ ſe caitati ſtriaſ. t̄ iō amor mercenari⁹ ſe-
per ē mal⁹. ſz timor ſeruile fm̄ ſuā ſubam̄ n̄
iportat niſi timore pene ſuite timeat ut p̄nci-
pale malū: ſuite nō timeat ut p̄cipiale malū

Ad quintum sic pro

cedit. Vide q' timor seruū sit idē ī suba cu
timore filiali. Ita n. video se habere timor
filial' ad seruile: sicut fides formata ad ifoz
mē: quoz vnu ē cū p̄ctō mortali: aliud vō n.
fheadē fin subaz ē fides foñata t īformis. g
t idē ē fin subaz timor seruū t filial'. P
habitus diversificat fin oba: sed idē ē obm
timoris seruile t filialis: quia v̄roq; timo
re timetur deus. g idem ē fin suam subam
timor seruile t timor filialis. S. sicut hō
sperat frui deo t etiā ab eo bñficia obtinē
ira etiā timor separari a deo t penas ab eo pati
fz eadē ē spes qua spamus frui deo. t q' spa
m' alia bñficia obrinere ab eo: ut dicitur ē. g
et idē ē timor filialis: q' timem' separatiōez a
deo. t t'mor seruū: q' timem' ab eo puniri.
Et q' Ang' sup dñm̄ cano. Joh. dicit ē
duos timores: vnu seruile: aliū filiale: ul' castū

R^o dicēdū q; pprie obiectū timor ē ma
lū. ⁊ qr actus ⁊ habit^r distiguūs fm o^ra: ut
ex s̄ dicti p^r, nccē ē q; fm diuersita: ē malor
⁊ timores spe differat, differt at spe malum
pene qd̄ ſugit timor seruiliſ. ⁊ malū culpe
qd̄ refugit timor filial^r ut ex s̄ dictis p^r. **U**n
de manifestū ē q timor seruiliſ ⁊ filial^r non
ſut idē fm subaz; ſed differūt ſpe. **A**d pri
mū ḡ dicēdū q fides formata ⁊ informis n̄
differūt fm obij. vtrraq; n. fides ⁊ credit do
⁊ credit deū. h̄ differūt ſolū paliqd̄ extreſe
cū. ſ. fm preſetiā ⁊ abſentiā caritatis. ⁊ ideo
nō differūt fm subaz; h̄ timor filial^r ⁊ seruiliſ
differūt fm o^ra. ⁊ ideo nō eſt ſimilis ratio.
Ad ſecūdū dicēdū q timor seruiliſ ⁊ ti
moſ filial n̄ habet eadē habitudinē ad deū
Nam timor seruiliſ respicit deū ſicut pri
cipiū inflictiū penaz. timor aut filialis re
ſpicit deū nō ſicut principiū acutiū culpe. h̄
poti^r ſicut terminu a quo refugit separari p
culpā. ⁊ ideo et hoc obiecto qd̄ eſt deus nō
coſequitur idētitatē ſpēi: ga ⁊ motus natu
rales fm habitudinem ad aliquem ſiminuz
ſpēi diuertiſcat. nō. n. idē ē motus ſpecie: q
eſt ab albedine: ⁊ qui eſt ad albedinē. **A**d
tertiū dicēdū q ſpes respicit deū ſicut pri
cipiū: tam respectu fruitionis diuine: q̄ ſe
spectu cuiuscumq; alteri^r beneficu. nō autes
eſt ſic de timore. ⁊ iō n̄ ē ſimilis rō.

Ad sextū sic proce

ditur. Videlicet q̄ timor seruiliſ n̄ r̄maneat
eū caritate. **Dic.** n. **Aug.** sup cano. Joh. q̄
eū cepit caritas habitar; pellit timor q̄ ei p̄/
parauit locū. **P** caritas dei diffidit i cor
dibus n̄ris p̄ sp̄ni sc̄n q̄ daf̄ est nobis ut d̄r
R. o. s. h̄ ubi l̄ps dñi ibi libertas: ut d̄r. i. ad
Cor. 3. cu ḡ libertas excludat seruitur vi-
detur q̄ timor seruile expellatur caritate ad
ueniente. **A**ti noꝝ seruiliſ ex amore sui
causatur i q̄tu pena diminuit p̄priū bonū.
h̄ a noꝝ dei expellit amore sui. facit. n. x̄tēne
re seipſū: ut p̄ p̄ auctoritatē **Aug.** i. 4. d. ci.
dei: q̄ amor dei vſq; ad x̄tēptū ſui facit cui
tate dei. ḡ videt q̄ veniente caritate timor ſ
uiſ tollat. **H**z h̄ e q̄ timor ſuīl̄ ē donū ſp̄s
ſc̄i: ut ſ̄ dictū ē. h̄ dōa ſp̄is ſc̄i ſi tolliſ adue
niēte caritate q̄ quā ſ̄ uſſcū ſi not̄ hitat. ḡ
adue niēte caritate n̄ tollit timor ſuīl̄. **R.** dō
timor ſuīl̄ er amoꝝ ſui cāf̄: q̄ ē timor pene q̄ ē
dirim̄tū p̄p̄ bōi. yñ h̄ mōtior; pene p̄t ſtarē

eu caritate sicut et amor sui. **L**iustis deo. n. rōnis
est quod hō cupiat bonū suū et quod timeat eo priu-
ari. **A**mor aut̄ sui tripliciter se pōt hōe ad carita-
tem. **C**ono. n. mō ūriat̄ caritati: fm qd̄ aliq̄ i
amore ppry boni finē ɔstituit. **A**lio vō mō
in caritate includit̄: fm qd̄ hō se pp̄t deū et i
deo diligit. **T**ertio mō a caritate qd̄e disti-
guis s̄z caritati nō ɔtrariaſ: puta cū aliq̄ di-
ligit seipm fm rōne ppry boni: ita tñ qd̄ i h̄
pp̄tio bono nō ɔstituat finē. sicut etiaz et ad
proximū pōt eē aliq̄ alia spāl dilectio prei di-
lectionē caritati q fundat̄ i deo dū proximus
diligit. uel rōne cōmoditatis ɔsanguinitat̄
ul' alicui⁹ alteri⁹ ɔdictiois būane q tñ referi-
billis sit ad caritatē. **S**ic ḡ et timor pene i clu-
dit̄ vno i caritate. **N**ā separari a deo ē qdaz
pena quā caritas marxe i fugit. vñ h̄ p̄tinz ad
timore castū. **A**lio aut̄ mō ūriat̄ caritati fm
qd̄ aliq̄ refugit pena ūriam bono suo nāli si-
cū p̄cipiale malū ūriu bono qd̄ diligitor ut
finis. et sic amor pene nō ē cu caritate. **A**lio⁹
timor pene diliguit qd̄ fm subam a timo-
re casto: q.s. hō timet malū p̄eale: nō rōne
separatiois a deo: s̄z i qd̄tu ē nociuū ppry boni
nec tñ in illo bono cōstituit ei⁹ finis. vñ nec
illud malū formidat̄ tanq̄ p̄cipiale malum
et talis timor pene pōt eē cu caritate. s̄z iste
timor pene nō dū eē fm̄ nisi qd̄ pena formi-
dat̄ sic p̄cipiale malū: ut ex dicti p̄z. et ideo
timor in qd̄tu seruillis nō manet cu caritate.
s̄z suba timori seruillis cū caritate manē pōt
sic amor serui manē pōt cuz caritate. **A**d
primū ḡ dicēdū qd̄ Aug⁹ ibi loḡ de timore
i qd̄tu seruillis ē. et sic pcedūt alie due rōnes.

Ad septimuz sic pro
cedit. Videſ q̄ timor nō sit initiu sapie. In
itū .n. ē aliquid rei. s̄ timor n̄ ē aliquid sapietie:
quia timor est in vi appetitiua: sapia autem
ē in vi intellectiua. ḡ videſ q̄ timor nō sit ini-
tium sapie. **P.** Nihil ē p̄cipiū sui ip̄i. s̄
timor dei ip̄e ē sapia ut dī Job. 28. ḡ videt
q̄ timor dei non sit initium sapientie. **P.**
P̄incipio nō est aliquid prius. s̄ fides p̄cedit
timore. ḡ videſ q̄ timor nō sit initium sapi-
entie. **S**z h̄ ē qd̄ dī in ps. Initium sapien-
tie timor domini. **B**o dicendū q̄ initium sapi-
entie p̄t aliquid dici dupliciter. **U**no q̄a ē
initium ipsi sapie q̄tū ad eius effectiā. **A**lio
q̄tū ad eius effectū. sicut initium artis fm-
ei c̄ntiā sūt p̄cipia ex quib⁹ p̄cedit ars.

In iūtū aut̄ arti fīm ei⁹ effectū ē vnde īcipit
ars opari. sicut si dicā m⁹ p̄ncipiū arti edi-
ficiatiū ē fūdamētū: q̄a ibi īcipit edificatoz
opari. Cū aut̄ sapia sūt cognitio diuinoz: ut. i.
dīcet. alīs ſiderat a nob̄ t̄ alīs a phīs. Quia
enī vita nīra ad dīnā fruſtionez ordinat t̄ di-
rigit fīm quādā p̄ticipationē dīne nature q̄
est p̄grāz: sapia fīm nos nō ſolū ſiderat ut
est cogſciatiū dei sicut apud phīos: h̄z etiā ut
est directiua huāne vite q̄ nō ſolū dirigitur
fīm rōnes huānas h̄z etiā ſcdm rōnes dīnas
ut p̄z p̄ Aug. 12° de trini. Sic ḡ initiu sapien-
tie ſcdm ei⁹ eſſentiā ſūt p̄ma p̄ncipia sapien-
tie q̄ ſunt articuli ſidei. t̄ fīm h̄ ſides dīcīt
sapientie initiu. h̄z q̄tū ad effectū initiu sapien-
tie eſt vñ sapia īcipit opari. et hoc modo
timor eſt initium sapie. aliter tamen timor
ſeruſilis. t̄ alī timor filialis. Timor. n. fuſilis
ē ſicut p̄ncipiū extra diſpones ad sapientiaz;
in q̄tū aliq̄s timore pene diſcedit a p̄ctō et
abilitat p̄ hoc ad sapie effectum. ſcd n̄ illud
Ecc. p̄. Timor. dīni expellit peccatum. Timor
aut̄ casti tel filialis ē initiu sapientie ſicut pri-
mus sapie effect⁹. Cū. n. ad sapientiā p̄tineat
q̄ huāna vita reguletur fīm rationes dīnas.
hīc oport̄z ſumē p̄ncipiū ut hō deū reuere
at t̄ ſe ei ſubijciat. ſic. n. ſequēt̄ in omnib⁹
ſcdm deū regulabīſ. Ad p̄mū ḡ dicēdū
q̄ ratio illa oñdit q̄ timor nō ē p̄ncipiuz ſa-
pientie q̄tū ad effētiā ſapientie. Ad ſe-
cundū dicēdū q̄ timor dei cōpatitur ad ro-
ta vitā huānam p̄ ſapiētiā dei regulatā: ſic
radix ad arborē. vñ dīcīt Ecc. p̄. Radix ſa-
pientie ē timē dīm rami. n. illi⁹ longeui. et
ideo ſicut radix v̄tute dīcīt eē tota arbo-
rē ita timor dei dīr eē ſapia. Ad triū dicēdū
q̄ ſicut dīm ē: alio mō ſides ē p̄ncipiū ſapien-
tie. t̄ alio nō timor. vnde dīr Ecc. 25°. Ti-
mor dei initiu dilectionis ē: initiu at̄ ſidei
agglutinandum eſt ei.

Ad octauum sic pro
cedit. videtq; timor initialis differat scđm
subbam a timore filiali. **T**imor. n. filialis ex
dilectione causat. s; timor initialis ē pñcipiū
dilectionis: scđm illud Eccl. 25. **T**imor dñi
uitū dilectionis ē. q; timor initialis ē al? a fili
ali. **D**. Timor initialis met pena q; ē obin
seruilio timori. et sic videat q; timor initialis
sit idem cū filiali. s; timor seruilis est alius
a filiali. q; etiā timor initialis ē al? scđm subaz

a filiali. **P.** Mediū differt eadem rōne ab
utroq; extremer. s; timor initialis ē mediū
int̄ timore seruile t timore filiale. g; differt
t a filiali t a fuili. **S** z h̄ q; pfectū t ipse
ctū n̄ diuersificat subam rei. s; timor initialis
t filialis differunt s; pfectionē t ipfectionē
caitat: ut p; p; Augl. sup pma cano. Joh. g;
timor initialis n̄ differt s; subam a filiali.
R dicēdū q; timor initialis ex eo q; est
initiū. s; cū t timor seruile t timor filialis sunt
aliq; mō litiū sapie. v̄q; potest aliq; mō litiā
dici s; sic non accipitur initialis s; q; distin
guis a timore seruile t filiali: sed accipit s; q;
q; pceptis statui icipientiū. in qb; echoat qdā
timor p; inchoationē caritat. s; tñ inest eis ti
mor filialis pfecte: q; nōdū p; inerunt ad per
fectionē caritat. t iō timor initialis b; mō se
bz ad filiale. sicut caritas ipsesta ad pfectam
caritas autē pfecta t ipsesta n̄ differt s; mō
essentiā s; solū scdm statū. t iō dicēdū ē q;
etiā timor initialis put hic sumit n̄ differt
scdm essentiā a timore filiali. **A**d p̄muz g;
dicēdū q; timor q; ē initiū dilectionis ē timor
seruile q; introducit caritatē. sicut sera introdu
cit lñ: ut Aug; dīc uel si hoc referas ad ti
more initialē dīc eē dilectionis litiū: n̄ absolu
tute. sed q; tū ad statū caritatis pfecte. **A**d
secūdū dicēdū q; timor initialis non timer pe
nam sicut p̄pū obm: s; inq; tū bz aligd d̄ ti
more fuili adiūctū q; scdm subaz manz qdē
cū caritate seruilitate remota. s; act; ei; ma
net qdē cū caitate ipsesta i eo q; n̄ solū mo
uef ad bz agēdū ex amore iusticie: s; etiā ex
timore pene. s; iste act; cessat i eo q; bz carita
tē pfecta q; foris initit timorem bñtē penā:
ut dīc i. Joh. 4. **A**d tñ dō q; timor initialē
ē mediū int̄ timore seruile t filiale. n̄ sicut
iē ea d̄ sicut vñ generis. s; sicut ipsesta ē me
diū int̄ ens pfectū t n̄ ens: ut dīc i 2° me
raph. qd̄ tñ ē idē scdm subaz cū ente pfecto:
differt autē totalē a n̄ ente.

Ad nonum sic proce
dif. Videl q; timor n̄ sit donū spūs sancti.
Nullū n̄. donū spūs sc̄l opponiſtū q; etiā
ē a spiritu sc̄l. aliqui spūs sanctū eē sibi co
trari. s; timor opponiſtū q; ē v̄t. g; timor
non ē donū spūs sc̄l. **P.** v̄tus theologice
pp̄pū ē q; deum habeat p; obo. s; timor bz
deū p; obo iqtū deū timet. g; timo n̄ ē donū
sed v̄tus theologica. **P.** Timor ex amore

segf: amor ponit qdā v̄t theologica. g;
etiā timor ē v̄tus theologica q; qsi ad idē p̄tu
nes. **P.** Greg. dīc. 2° moral. q; timor dat
s; supbia. s; supbia opposit v̄tus bñlitat. g;
etiā timor sub v̄tute comprehendit. **P.** Do
na sūt pfectiora v̄tutib;: danū. n. i adiutoriū
v̄tutū ut Greg. dīc. 2° moral. sed spes ē pfe
ctior timore: quia spes respicit bonū: timor
malū. cū g; spes sit v̄t. non debet dici q; ti
mor sit donū. **S** z h̄ ē q; Ysa. xi. timor do
mini enumerat int̄ septē dona spūs sancti.
R dicēdū q; multiplex est timor: ut s; di
ctum ē. timor autē bñan" ut dīc Aug; in li
de grā t li. ar. nō ē donū dei. Hoc. n. timore
"Petr" negavit x̄m. s; ille timor de q; dcīn
est: Illū timete q; pōt aiam t corp; mittere
in gehennā. filiū etiā timor seruile n̄ ē nu
merādus int̄ septē dona spūs sc̄l. s; sit a spū
sc̄l: ga ut Aug; dīc in li. dñā t grā q; pōt ha
bere annexā volūtate peccādi. Dona autē spi
ritū sc̄l n̄ pntē cū volūtate pcti: ga n̄ sunt
sine caritate: ut dictū ē. vñ relinq; q; timor
dei q; n̄ erat int̄ septē dona spūs sc̄l ē timor
filialis sine castus. Dicēdū ē. n. s; q; dona spūs
sc̄l sūt q; dīc. h̄tiales pfectioſe potentiaſe aſe
qb; reddūt bz mobiles a spū sc̄l sicut virtu
tib; moralib; potētie appetitiae reddūt bz
mobiles a rōne. Ad bz autē q; aligd sū bz mo
bile ab aliq; mouente. primo regriſ ut sit ei
subiectū n̄ repugnās: quia ex repugnantia
mobilis ad mouens iped ē mot. bz autē fa
timor filialis uel castus inq; tū pipsū deū re
ueremur. t refugim? nos ipi subducē. t ideo
timor filialē qsi p̄mū locū tenet ascendendo
int̄ dona spūs sc̄l. vltimū autē descendendo
sicut Aug; dīc i li. de sermone dñi i monte.
Ad p̄mū g; dicēdū q; timor filialis n̄ co
trariaſt virtuti spei. n. n. p; timor filiale time
mus ne nob deficiat qd̄ spm; obtinē pau
xiliū dñi: s; timem; ab bz auxilio nos subtra
here. t ideo timor filialis t spes sibi iūicem
coherēt: t se iūicē pfectū. **A**d secūdū dī
cēdū q; pp̄pū t pncipale "obm" timor ē ma
lu qd̄ q; refugit. t p; bñc modū deū n̄ pōt eē
obm timor sicut s; dictū ē. Est autē p; bñc mo
du obm spei t alia virtutū theologicas: ga
p; virtutē spei: n̄ solū initit dñno auxilio ad
adipſcēdū q; alia bona: s; pncipalē ad
adipſcēdū ipsū deū tāq; pncipale bonū. Et
idē p; in alijs v̄tutib; theologici. **A**d tñ
dicēdū q; ex bz q; amor est pncipū timor. n̄

segtur q̄ timor dei nō sit h̄it̄ distict̄ a caritate q̄ amor dei: q̄ amor ē p̄ncipiū oīuz affectionū. t̄ tu in diuersis h̄itib̄ p̄ficiuntur circa d̄r̄as affectiōes in deo: cū amor magis h̄z rōnē v̄tutis q̄ timor: q̄a amor respicit bonū ad qd̄ p̄ncipalit̄ v̄tus ordinat̄ s̄m p̄p̄ia rōnē: t̄ tex̄ s̄ dict̄ p̄z. t̄ p̄p̄ hoc etiā spes p̄nī virtus. timor aut̄ p̄ncipalit̄ respicit malū cui⁹ fugā ip̄portat: vñ ē aligd̄ min⁹ v̄tute theologica. Ad q̄rtū dicēdū q̄ sicut d̄ Eccl. io. initiū supbie hominis apostatare a deo. hoc ē nolle subdi deo: qd̄ opponi⁹ timori filiali q̄ deū reueret. t̄ sic timor exclusit p̄ncipiū supbie. p̄p̄ qd̄ dat̄. s̄. 3 supbiaz nec tu seq̄ q̄ sit idē cū v̄tute būilitati: s̄ q̄ sit p̄ncipiū ei⁹. Dona. n. sp̄s sc̄i sūt p̄ncipia v̄tutū itellectualiū t̄ moraliū: ut s̄ dcm̄ est. s̄ v̄tutes theologice sūt p̄cī pia dñor̄: ut s̄ h̄itū ē. Unde p̄z r̄n̄sio ad quintum.

Ad decimuz sic pro
cedis. Vides q̄ crescētē caritate diminuit timor. Dic. n. Aug⁹ sup̄ p̄mā can. Joh. Quā tu caritas crescit: t̄tu timor d̄crescit. P̄. Crescētē spe diminuit timor. s̄z crescētē cai-
tate crescit spes ut s̄ h̄itū ē. q̄ crescētē cari-
tate diminuitur timor. P̄. Amor ip̄portat vñiōez timor at̄ sepatiōez. s̄z crescētē vñiōe
diminuit sepatiō. q̄ crescētē amore caritati
diminuit timor. P̄. s̄z qd̄ d̄c Aug⁹ i li⁹
83. q̄ dei timor nō solū ichoat̄. s̄z etiā p̄fici-
cit sapiam. i. q̄ sume diligit deū. t̄ primū tā
q̄ seipsū. P̄. dicēdū q̄ duplex est timor
dei sic dcm̄ ē. Un⁹ qd̄ filialis q̄ ḡs timet os-
fensā p̄ris: ul̄ sepatiōez ab ip̄o. Ali⁹ aut̄ fuił
q̄ ḡs timet pena. Timor aut̄ filial' nccē ē q̄
crescat crescētē caritate. sicut effect̄ crescit
crescētē causa. quāto. n. aligd̄ magis diligit
aliquē. t̄tā magi⁹ timet eū offendē t̄ ab eo se-
pari. s̄z timor fuił q̄stū ad fuitatez totaliç
tollit caritate adueniētē. remanet tamē s̄m
subam timor pene: ut dictū ē. Et iste timor
diminuit caritate crescētē: maxie q̄stū ad
actū: quia quāto aligd̄ magi⁹ diligit deū t̄tā
minus timet pena. p̄ qdem quia minus at-
tendit ad pp̄iū bonū cui ūriat̄ pena. 2⁹ q̄a
firmus inherēt magis confidit de premio
et p̄ sequēs minus timet de pena. Ad p̄
mū ḡ dicēdū q̄ Aug⁹ loḡ de timore pene.
Ad secūdū dicēdū q̄ timor pene est qui
diminuit crescētē spe. s̄z ea crescētē crescit

timor filial: q̄a quāto aligd̄ certi⁹ expectat
alicui⁹ boni securiōez p̄ auxiliū alteri⁹: t̄tāo
magis vereē eū offendere uel ab eo separari.

Ad tertiū dicēdū q̄ timor filial' nō impor-
tat sepatiōez s̄z magis subiectiōez ad ipsum:
separationē aut̄ refugit a subiectiōe ipsius. s̄z q̄
dāmō separationē ip̄portat p̄ h̄z q̄ n̄ p̄sumit se
ei adeq̄re. s̄z ei se subycit. q̄ etiā lepatio in/
uenit in caritate inq̄stū diligent̄ deū supra se
t̄ sup̄a oīa. vñ amor caritatis augmentatus
reuerētiam timoris nō minuit sed auget.

Ad vñdecimum sic

pecedis. Vides q̄ timor nō remaneat i p̄ria
Dñ. n. p̄v. p̄. Abūdātia p̄fuerit timore malo-
rū sublatō. qd̄ itelligit d̄ hoīe iā sapia p̄fuerē
te in beatitudine etiā. s̄z oīs timor ē alicuius
mali: ga malū ē obīm timor: ut s̄ dictū est. ḡ
nullus timor erit in patria. P̄. Hōles i pa-
tria erit deo zformes: s̄m illō. i. Joh. 3⁹. Lū
apparuerit filez ei erim⁹. s̄z de⁹ nibil timet
ḡ hoīes i patria nō habebūt aliquē timorē.

P̄. Spes ē p̄fectioz q̄ timor: q̄a spes est
respectu boni: tumor respectu mali. s̄z spes n̄
erit i patria. ḡ nec timor erit i patria. Bed
5 ē qd̄ d̄i i p̄s. Timor dñi sanct̄ p̄manz i se-
culū. P̄. dicēdū q̄ timor fuił s̄ue timor
pene nullo mō erit in patria. excludit .n. tāl
timor per securitatem etiā beatitudinis q̄ est
de ipsius beatitudinis rōne: sicut s̄ dictū est.
Timor aut̄ filial' sicut augēt augmentata cai-
tate: ita caritate p̄fecta p̄ficiet. vñ nō hēbit
i patria euīd actū oīo quē h̄z mō. Ad cuius
euīdētā sciēdū ē q̄ p̄p̄iū obīm spei ē bonū
possibile. t̄ cū mor̄ timor sit q̄si fuge ip̄oz
tat timor fugā mali ardui possibilis. parua-
n. mala timorē nō iducit. Si cū bonum
vniuersiūs q̄z ē ut i suo ordine zsistat: ita ma-
lū vniuersiūs q̄z ē ut suū ordine deserat. Or-
do at̄ creature rōnālē: ut sit sub deo t̄ supra
celas creaturas. vñ sicut malū creature rō-
nalis ē ut subdat se creature iſeriori p̄ amo-
rem ita etiāl malū ei⁹ ē si nō deo se subyciat
s̄z i p̄m p̄sp̄tuose illiat ul̄ ztēnat. S̄t ma-
lū creature rōnali s̄m suā nāz zſiderare pos-
sibile ē p̄p̄ nālē liberi arbitry flexibilitatez
s̄z i beati fit nō possibile p̄ glorie p̄fectionez
Suga ḡ h̄bi⁹ mali qd̄ est deo nō subyci ut
possibilis nature: ip̄ossibilis aut̄ beatitudini
erit in patria. in via aut̄ ē sua h̄bi⁹ mali: ut

oio possibilis. At ideo Greg. dicitus moraliter exponens illud Job. 26°. Coluna celi contremiscit et pavet ad nutum eius. ipse inquit virtutes celestium quod hunc sine cessatione impinguat: in ipsa contremplatione contremiscit. sed id est tremor ne eis penalibus sit non timor est: sed admirationis: quia s. admirans deum ut sed existet et eis incommunicabili. Aug^o etiam 14° dicit. hoc modo ponit timorem in patria. quis bene sub dubio observat. Timor inquit ille castus pietatis est secundum seculum. si erit in futuro seculo non erit timor exiens a malo quod accidere potest. sed tenet in bono quod amitti non potest. vbi non bona adepti amor immutabilis est. prefecto si dici potest: malorum causae di timor securus est. timor propter casti nomine ea voluntas significata est: quod nos necessarie erit nolle peccare. et non sollicitudine firmata ne forte peccemus. sed tristitia caritatibus causae periculum aut si nullus oportet generi timor ibi esse poterit. ita fortasse timor secundi seculi dictus est pietatis: quia id pietatis erit. quod timor ipse producit. Ad pietatis gaudi dicendum quod in auctoritate predicta excluditur a beato timor sollicitudinem huius de malo preceps. non aut timor securus: ut Aug^o dicit. Ad secundi dicendum quod sicut dicit Propterea capitulo de domino nostro eadem et similia sunt deo et discipulis. sed quod semper ostingetur non immutabilis imitatione. in quantum enim suum posse imitari deus quod non est perfecte immutabilis. sed autem semper causa minor habet a causa infinitis mensuris et incopabiliter deficitia. unde non oportet quod si deo non concuerit timor: quia non bene supiore cui subiectatur quod propter bene non concueriat beatissimus. quod beatitudine consistit in perfecta subiectione ad deum. Ad tertium dicendum quod spes importat quedam defectum. s. fruitionem beatitudinis quod tollit per ei presentias sed timor importat defectum naturale creature: semper quod in infinitum distat a deo. quod etiam in patria remanebit. et ideo timor non evanescit totaliter.

Ad duodecimum sic

pcedit. **V**ides q̄ paupertas spūs nō sit brītu
do rīndens dono timor. **L**imor. n. ē initium
spūalis vite ut ex dictis pz. s̄z paupertas ptinet
ad pfectiōne vite spūalis: scđm illō **M**atth.
19. **S**i vis pfect̄ eē. vade t̄ vendē oia q̄ ha
bes t̄ da paupib̄ ḡ paupertas spūs nō rīdet
dono timor. **P**. In ps. dr. **C**ōfige timore
tuo carnes meas. **E**t q̄ videt q̄ ad timores
ptineat carnē reprimē. s̄z ad rep̄flioz carnis
maxie vides ptinē brītudo luctus ḡ brītudo

luctus magis r̄idet dono timori q̄ btitudo paupertatis. ¶ Donū timori s̄ r̄idet v̄tū spei sicut dictū ē. s̄z spei maxie videt r̄idere btitudo vltia q̄ ē: Beati pacifici qm̄ filii dei vocabūt: quia ut dī Rō. 5. Gloriamur i spe glie filiorū dei. ḡ btitudo illa magi r̄idet do no timori q̄ paupertas spūs. ¶ S. supra dictū ē q̄ btitudinib̄ r̄idet fructus. s̄z nihil i fructib̄ iuenit r̄idere dono timori. ḡ etiā neq; i beatitudinib̄ aligd ei r̄idet. ¶ H̄z h̄z ē qd̄ Aug⁹ dic̄ in l⁹ de sermōe dñi i mōte. Timor dei congruit hūilib̄: de qb̄ dī: bt̄ paupes spū. ¶ B̄ dicēdū q̄ timori p̄prie r̄idet pau pertas spūs. ¶ n. ad timore filiale p̄tineat deo reuerētiā exhibē t ei subditum ec̄. id qd̄ ex huic mōi subiectio ɔsequēt p̄tinet ad do num timori. Et h̄at q̄ aligs deo se subhic̄t definit q̄rere in seipso uel in aliq; alio magni ficari nisi in deo. B. n. repugnaret p̄fecte sub iectioni ad deū. vii. dī in ps. H̄i currib⁹ t bi i equis. nos aut i noīe dei nostri inuocabim⁹. Et ideo ex h̄q aligs p̄fectetimet deuz ɔsequēs ē q̄ nō qrat magnificari i seipso p̄ subibiā. neq; etiā querat magnificari in exte riorib⁹ bonis. t honorib⁹ t diuitiis: quoru⁹ v̄rq; p̄tinet ad paupertatem spūs: fm q̄ paup tas spūs itelligi pōt: uel erinanitio iustiati t subibi spūs: ut Aug⁹ expoīt. uel etiā abiectio tpaliū rex q̄ sit spū. i. pp̄zia volūtate p̄ insin ctum spūs sci: ut Amb⁹ t Zer⁹ exponunt. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ cū btitudo sit actus virtutis p̄fecte. oēs btitudines ad perfectio nē spūalis vite p̄tinēt: in qua qdē p̄fectione principiū ec̄ videt. ut tēdens ad p̄fectā spūa liū bonoz p̄ticipationē trena bona cotēnat. sicut timor p̄mū locū h̄z in donis. nō aut cōsistit p̄fectio i ipsa tpaliū desertiōe. s̄z h̄z via ad p̄fectoz. timor aut filialis cui r̄idet btitudo paupertatis etiā ē cū p̄fectiōe sapie: ut s̄ dictū ē. ¶ Ad secundū dicēdū q̄ directi⁹ opponi⁹ subiectiō ad deū quā facit timor fi lialis idebita magnificatio hoīs ul̄ i seipso ul̄ i alys reb⁹ q̄ delectatio extranea q̄ tñ oppo ni⁹ timori ex cōsequēti: ga qui deū reueret t ei subdit nō delectat in alijs a deo. s̄tū de lectatio non p̄tinet ad rōnē ardui quā respi cit timor: sicut magnificatio. t ideo directe btitudo paupertat r̄idet timori. btitudo aut luctus ex ɔsequēti. ¶ Ad etiū dicendum q̄ spes ip̄portat motuz ex habitudine ad termi nū ad quē tēdis. s̄ timor ip̄portat magi n̄ orū

scđm br̄itudinē recessus a t̄mino a q̄. video
vltima br̄itudo q̄ ē sp̄ialis pfectiōis t̄min⁹
agrue r̄ndet spei p̄ modū obiecti vltimi. sed
p̄ma br̄itudo q̄ ē per recessū a reb⁹ exteriori
bus ip̄dientib⁹ diuinā subiectionē cōgrue
r̄ndet timor. Ad q̄rtū dicēdū q̄ i fructib⁹
illa q̄ pertinēt ad moderatū vñz ul̄ abstinen⁹
tiā a reb⁹ tp̄alib⁹ vidēt dono timor quenire
sicut modestia otinēta et castitas.

A **Einde consi-**
derādū ē d̄ vitis oppositis
Et p̄ de desperatione. 2° de
presumptione. Circa primū
querunt̄ quorū. p̄ vtrum de-
speratio sit pctn⁹. 2° vtrum possit esse sine insi-
velitate. 3° vtrum sit maximū pctōz. 4° vtrum
oriatur ex accidīa.

Ad primū sic proce-
dit. Videf̄ q̄ despatio nō sit pctn⁹. Omne
n. pctn⁹ h̄z auerſionē ad immutabile bonum
cuž auerſione ab immutabili bono: ut p̄z p̄
Augl. in p̄ li⁹ d̄ libe. arbi. h̄z despatio nō h̄z co-
uerſionē ad immutabile bonū. ḡ nō ē pctn⁹.
P Illō qđ oris ex bona radice n̄ videtur
ēē pctn⁹: q̄ nō p̄t̄ arbor bona fruct⁹ malos
facere: ut d̄ Math. 7. h̄z despatio videf̄ p̄
cedē ex bona radice. s. ex timore dei uel ex
horrore magnitudinis p̄p̄z pctōz. ḡ despia-
tio n̄ ē pctn⁹. **P** Si despatio ēēt pctn⁹: etiā
dānat̄ ēēt pctn⁹ q̄ despāt̄. h̄z h̄z n̄ ip̄utat̄ eis
ad culpā. h̄z magis ad dānatōez. ḡ neq̄ via
torib⁹ ip̄utat̄ ad culpā. et ita despatio nō est
pctn⁹. **H** h̄z h̄z Illō p̄ qđ hoīs i pctā lduīt̄
videf̄ eē no solū pctn⁹: h̄z p̄ncipiū pctōrum.
sed despatio ē huimsmōi. **Dic.** n. apls d̄ qbus
dā ad Eph. 4. q̄ despantes semetip̄sos tra-
diderūt impudicitie in cogitationē oīs īmū-
dicie et quaricie. ḡ despatio nō solū ē pecca-
tum. sed aliorum peccatorū principium.
R dicendum q̄ scđm p̄m in 6° ethicoru⁹
illō quod est in intellectu affirmatio uel ne-
gatio: est in appetitu prosecutio et fuga. et
qđ ē i intellectu verū ul̄ falsū. ē in appetitu
bonū et malū. et iō oīs mot⁹ appetiti⁹ con-
formit̄ se bñs i intellectu vero: ē fñ se bon⁹
oīs at̄ mot⁹ appetiti⁹ conformit̄ se habēs in
intellectu falso: ē fñ se malus et pctn⁹. Circa
deū vō vera existimatio intellect⁹ ē q̄ ex ip̄o
pueit hoīuz sal⁹. et venia pctōrib⁹ dat̄: fñ

illō **Ezech. 18.** Nolo mortē pctōris: s̄ ut cō
uertat et viuat. Halsa aut̄ opinio ē q̄ pctōri
penitēti veniā deneger: ul̄ q̄ pctōres ad se
nō auertat p̄ grām iustificatē. Et ideo sicut
mot⁹ spei q̄ formit̄ se bñz ad existimationēz
verā ē laudabilis et v̄tuosus: ita opposit⁹ mo-
tus dispatiōis q̄ se bñz formit̄ existimationē
false de deo ē vitiosus et pctn⁹. **A** Ad p̄mū ḡ
dicēdū q̄ i q̄libet pctō mortali est qdāmo
auerſio a bono īcomutabili et auerſio ad bo-
nū īcomutabile: s̄z alīt et alīt. Nā p̄ncipaliē
cōſistit̄ in auerſio a bono īcomutabili pec-
ata q̄ opponit̄ v̄tutib⁹ theologicas: ut odi
um dei et despatio et ifidelitas. q̄ virtutes
theologicas hñt delī p̄ obo. ex m̄tū aut̄ ipo-
rat̄ auerſioz ad bonū īcomutabile: iōtū alā
deserēs dei sequēt̄ necē ē q̄ ad alīt auer-
ſat̄. Beccata vō alia p̄ncipaliē cōſistit̄ in cō-
uerſioe ad īmutabile bonum. ex sequenti
vō i auerſione ab īcomutabili bono. non. n.
q̄ fornicati intendit̄ a deo recedē. s̄z carnali
delectatiōe frui. ex q̄sef̄ q̄ a deo recedat.
A Ad secūdū dicēdū q̄ ex radice v̄tut̄ p̄t̄
alīq̄ p̄cedē duplicitē. **V**no⁹ directe ex pte
ip̄i v̄tut̄: sic act⁹ p̄cedit ex h̄bitu. et h̄mō ex
v̄tuosa radice n̄ p̄t̄: alīq̄ pctn⁹ p̄cedē. Hoc
n. sensu Aug⁹ dīc̄ i li⁹ d̄ libe. arbi. q̄ v̄tute
nemo male v̄t̄. Alio mō p̄cedit alīq̄ ex
v̄tute idirecte sive occasionaliē. et sic nibil
phibet alīq̄ pctn⁹ ex aliq̄ v̄tute p̄cedere.
Sic. n. iterdū alīq̄ d̄ v̄tutib⁹ sup̄biunt fñ
illō Augl. Supbia bonis opib⁹ ifidelitas ut pe-
reāt. et h̄mō ex timore dei ul̄ ex horrore p̄
p̄orū pctōz d̄t̄git despatio: iōtūz his bonis
alīq̄ male v̄t̄ occasioz ab eis accipiēs d̄sp-
andi. **A** Ad etiū dicēdū q̄ dānat̄ n̄ sūt in
statu despandi. pp̄t̄ ip̄ossibilitatē redditus ad
br̄itudinē. et iō q̄ n̄ sperāt̄ n̄ ip̄utat̄ eis ad
culpā: s̄z ē p̄ dānatōis ip̄o⁹. **H**icuit etiam
in statu vieti q̄s despat̄ de eo q̄ n̄ ē nat⁹
adipisci ul̄ qđ n̄ ē debitū adipisci: n̄ ē pec-
catū. puta si medic⁹ desperat de curatione
alicui⁹ infirmi: uel si alīq̄ desperat se forse
dūtias adepturum.

Ad secūdū sic proce-
ditur. Videf̄ q̄ despatio sine ifidelitate eē
nō possit. Certitudo. n. spei a fide deriuat.
s̄z manēte causa nō tollit̄ effect⁹. ḡ nō p̄t̄
alīq̄ certitudiez spei amittit̄ d̄spādo nisi fide
fblata. **P** Preferre culpā p̄p̄z boītati ul̄